

ОДЛИКОВАЊА 7. ВОЈВОБАНСКЕ УДАРНЕ БРИГАДЕ

За велике заслуге и успехе постигнуте у борби, 7. војвођанска бригада је одликована:

- Орденом заслуга за народ са златним венцем,
- Орденом братства и јединства.

ПОХВАЛЕ 7. БРИГАДИ:

1) Посебна похвала Врховног команданта НОВ и 110Ј маршала Тита за заслуге у батинској операцији (Архив ВИИ, к. 295, рег. бр. 3-94/Н);

2) Похвала Врховне команде СССР-а свим јединицама које су учествовале у батинској операцији и додела звања »дунавска« 51. дивизији (Архив ВИИ, к. 295, рег. бр. 3-94/1);

3) Похвала Главног штаба НОВ и ПО Хрватске и команданта 6. корпуса М. Јерковића за борбу код Бектежа;

4) Похвала команданта 3. украјинског фронта маршала Толбухина свим јединицама које су учествовале у ликвидацији болманског мостобрана (Архив ВИИ, к. 293, рег. бр. 9-3/3);

5) Похвала Врховног команданта НОВ од 15. маја 1945. свим јединицама 3. армије за успешно ослобођење наше земље (С. Савић Коља, »51. војвођанска дивизија«, Бгд. 1979, стр. 214).

НАРОДНИ ХЕРОЈИ ИЗ 7. ВОЈВОБАНСКЕ БРИГАДЕ:

1. Милан Јешић Ибра
2. Живан Миловановић Ната
3. Лаза Марковић Чаћа

Милан Јешић Ибра, командант 7. војвођанске бригаде — народни херој

Живан Миловановић Бата, командант 2. батаљона 7. војвођанске бригаде — народни херој

Лазар Марковић Чађа, заменик команданта 7. војвођанске бригаде — народни херој

Штаб 7. војвођанске бригаде у Словенији 1945. године. Слева надесно: Владимир Бранковић Гаца, политички комесар бригаде; Јуста Суша, уд. Широкаја, шифранткиња; Душан Секић Шаца, помоћник комесара; Милан Јешић Ибра, командант бригаде. Седе: Светозар Бабић Цвејка (са шубаром), интендант, и Бура Рамас, начелник штаба бригаде

Политички комесар 1. батаљона Бошко Јовановић Попа (први слева) и командант 1. батаљона 7. бригаде Милан Стојковић Микаћ (погинуо 15. марта 1945. код Кућанаца) са Душаном Предовићем, командантом допунског батаљона, и Прокопијем Ђиласом, командантом 2. батаљона 1. војвођанске бригаде (погинуо фебруара 1945)

Штаб 2. батаљона 7. војвођанске бригаде марта 1943. године у Кнежевим Виноградима. Први слева је Љуба Пантелић, заменик команданта, затим, Владимир Ђурић Босанац, политички комесар, и Андрија Моцко, командант батаљона

Група политичких руководица 2. батаљона у Сомбору октобра 1944. године. У доњем реду је Олга Бановић, заменик ком.есара чете, која је храбро погинула у борби за коту 149. на Батини

Бора Везилић, помоћник комесара 2. батаљона, погинуо марта 1945. године код Болмана

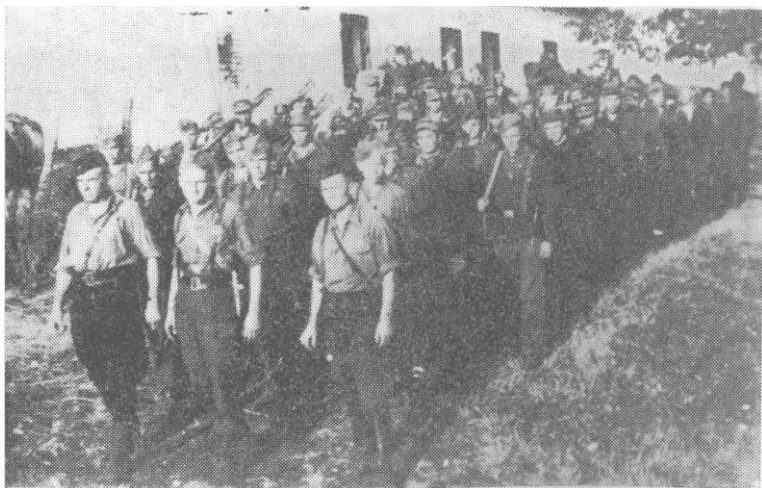
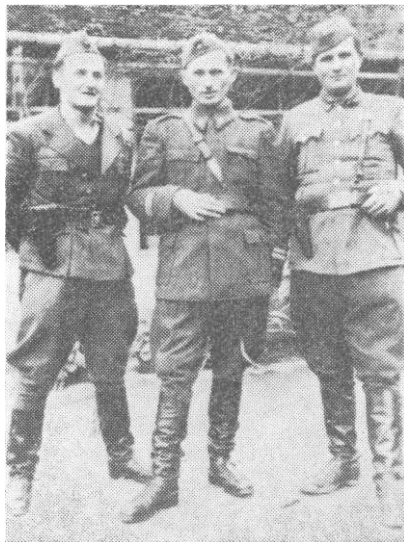

Петар Пиртић, командант 3. батаљона, погинуо код Болмана марта 1945. године

Илија Свилокос Ика на челу своје чете за време дефилеа у Сомбору октобра 1944. године. Иза њега, са заставом на рамену политички комесар 3. батаљона Милош Лисулов Брана

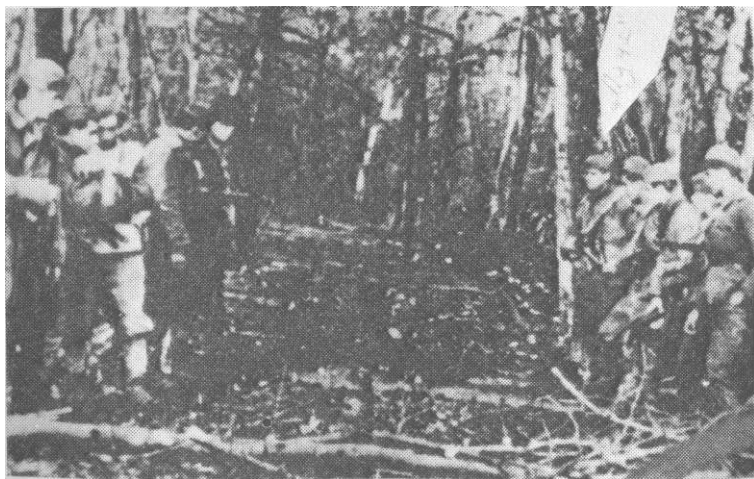
Мирослав Демировић Бели, политички комесар 4. батаљона, Милан Јешић Ибра, командант бригаде, и Миле Нинкић, командант 4. батаљона 7. бригаде

Једна чета 4. (руског) батаљона 7. војвођанске бригаде у Фрушкој гори, септембра 1944. године. На челу, први слева Петар Максимовић Орански, командант, и Мирослав Демировић Бели, политички комесар 4. батаљона

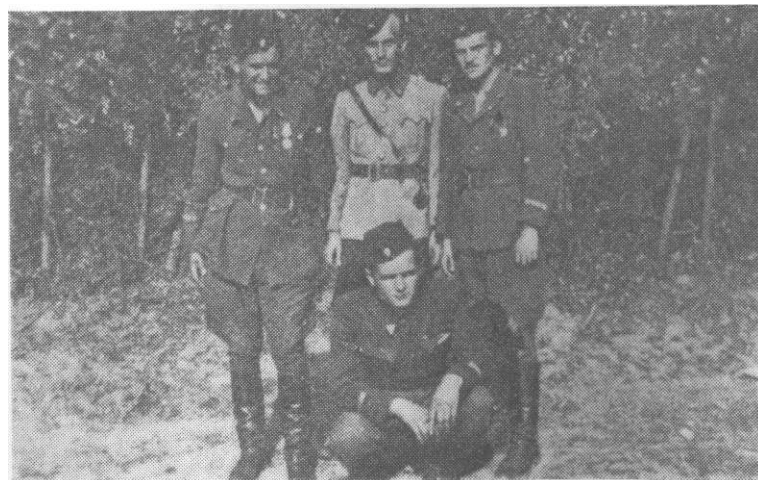
Никола Јлекић, командант 4. батаљона

Десетина Петра Ранитовића Луна на извиђању »Филиповог пута« у Босутским шумама јула 1944. године. (У десном реду, први слева, десетар Луне, погинуо на Батини новембра 1944. г.)

Улазак јединица 7. војвођанске бригаде у Нови Сад октобра 1944. године. Дочек на кеју

Група руководиоца 2. батаљона. Први слева Радован Исаков, комесар чете (похваљен код Батине). Чучи: Милан Павловић, комесар чете који је у борбама код Белишћа и Бистринаца уништио три непријатељска тенка

Група интендантских официра 7. војвођанске бригаде са командантом позадине Владом Ђурић Босанцем (други слева) и Лепосавом Кузминац, партијским руководиоцем приштапских јединица

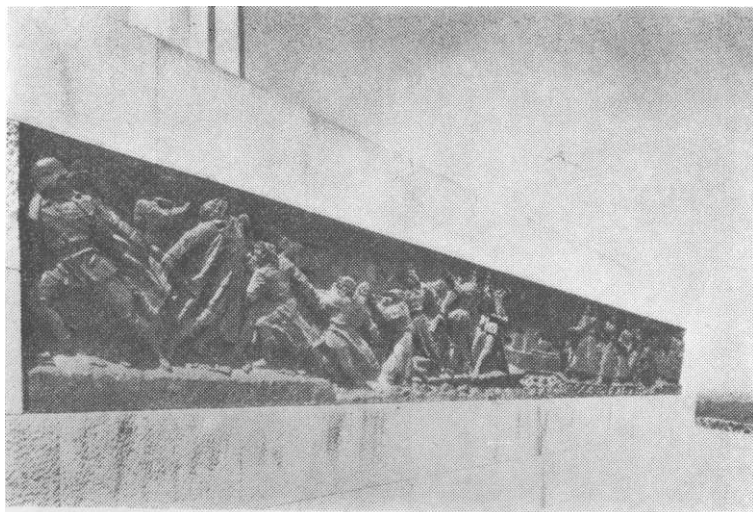

Група другарица — руководица у 7. војвођанској бригади. Прва одесна је Смиља Будимировић-Ковачевић, секретар бригадног комитета СКОЈ-а. Леже, доле: Милан Стојковић Михаћ, командант 1. батаљона, и Сава Глигоријевић Пилот, заменик политичког комесара 4. батаљона (погинули априла 1945. године)

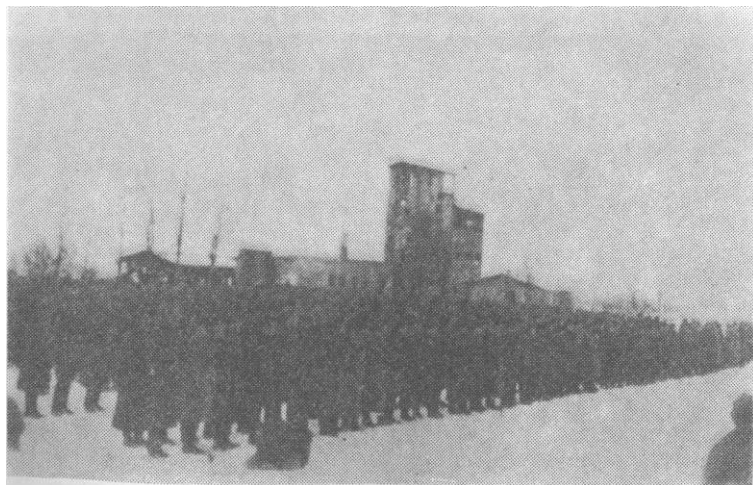
*Вод противоклопне батерије
7. војвођанске бригаде*

*Искривање бораца 7. војвођанске бригаде на десну обалу Драве,
децембра 1944. године код Бистринаца*

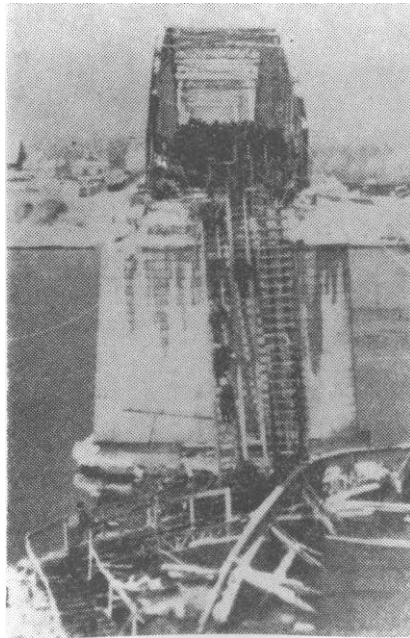
Детаљ са споменика Батинској бици вајара Лугустиннића

*Смотра 7. војвођанске бригаде у Беремнду (Мађарска.) поводом
поеле одликовања истакнутим борцима код Батине и Бистринаца
(24. децембра 1944)*

Члени 7. војвођанске бригаде кроз Мађарску, према тзв. вировитичком мостобрану, јануара 1945. године. У првом плану Павле Паићан, командант, и Бошко Јовановић Попа, политички комесар 1. батаљона

Борци 7. војвођанске бригаде код Барча прелазе преко порушеног моста на Драви, јануара 1945. године

Једна чета 3. батаљона 7. војвођанске бригаде, после дефила у Беременду (Мађарска). На челу је командант батаљона Франц Кафол — Пера Словенац

Борци 7. војвођанске бригаде на положају у Подравини јануара 1945. године

Једна чета 7. војвођанске бригаде уочи болманске битке у Барањи марта 1945. године

Група бораца 7. војвођанске бригаде на руском тенку, после болманске битке, марта 1945. године

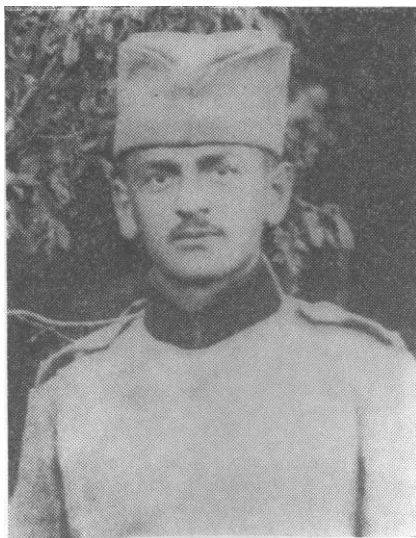
Борци 7. војвођанске бригаде на освојеном немачком бункеру код Јосиповца на Драви априла 1945. године

Борци 7. војвођанске бригаде разгледају уништени непријатељски тенк

Командант 3. армије, генерал-лајтнант Коста Нађ и командант 51. војвођанске дивизије потпуковник Срета Савић Коља француској војној делегацији на челу са генералом Де Пејронетом показују положаје 7. војвођанске бригаде код Старог Градца. Први здесна је мајор Милан Јешић Ибра, командант 7. бригаде

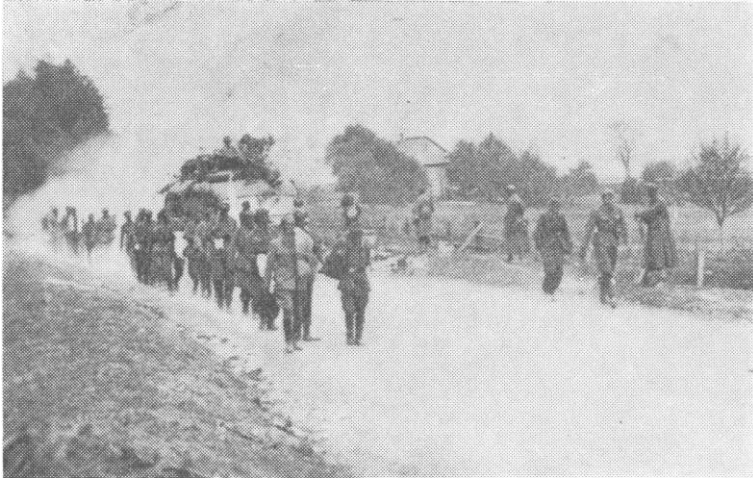
Обавештајни официр 7. војвођанске бригаде Радовон Петковић Мата, погинуо по завршетку болманске битке, марта 1945. године

Други батаљон 7. војвођанске бригаде у напредовању кроз Подравину. На коњу је политички комесар батаљона Петар Петровић Јапан

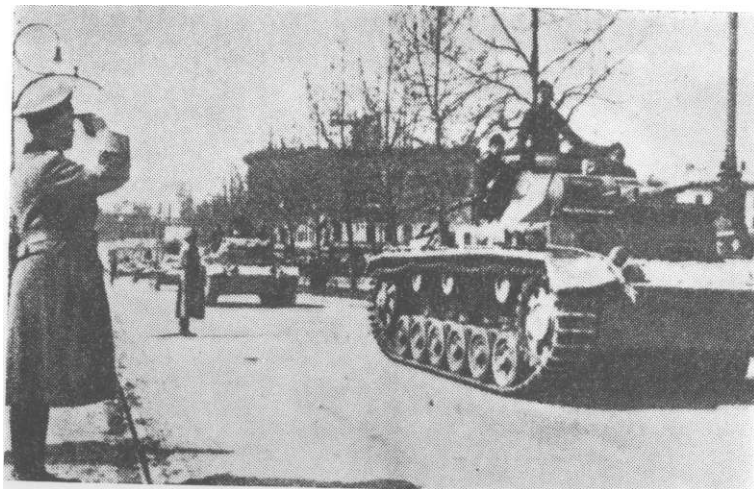
Коњички ескадрон 7. војвођанске бригаде у напредовању кроз Подравину и Словенију маја 1945. године

Колона непријатељских војника које су заробили борци 7. војвођанске бригаде на путу у заробљенички логор у Марибору, мај 1945. године

Непријатељски војници које је 7. војвођанска бригада, заједно са осталим бригадама 51. војвођанске дивизије, после огорчених борби код Пољане и Блајбурга, принудила на капитулацију и спровела у заробљенички логор у Марибору

Дефиле једне немачке тенковске јединице 1941. године у окупираној Југославији

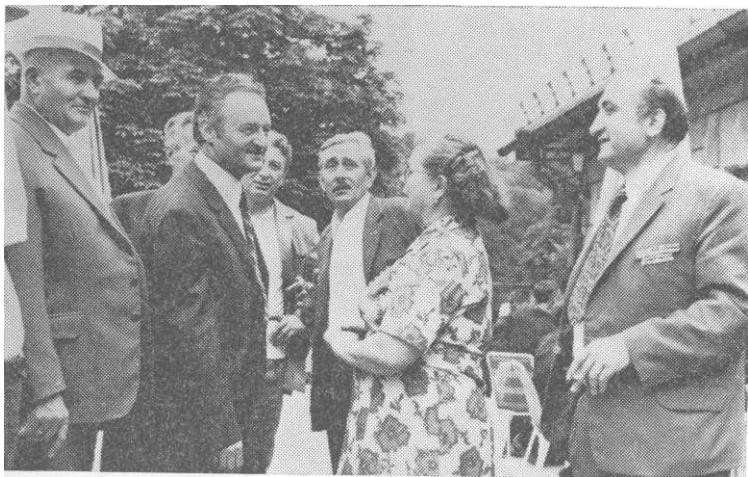

Колона аутомобила немачких и усташких генерала који су се предали /, воЈвођанској бригади код Блајбурга (Аустрија) одлази у заробљеништво

Руководиоци СКОЈ-а 7. војвођанске бригаде маја 1945. године у Словенији. Здесна улево: Никола Божих Ветрић (тада секретар бригадног комитета СКОЈ-а 8. војвођанске); Сида Мушицки тада секретар дивизијског комитета СКОЈ-а 51. дивизије); Смиља Будимировић (секретар бригадног комитета СКОЈ-а 7. војвођанске бригаде) и возач штаба бригаде

Група руководилаца 7. војвођанске бригаде фебруара 1946. године у Смедереву, после расформирања бригаде и одласка на нове дужности

Група бораца 7. војвођанске бригаде на свом првом послератном сусрету у Липовачи код Шида 1966. године